

FER POLÍTICA O DEFENSAR ELS DRETS HUMANS

Fa molts anys, abans d'establir-se la democràcia a Espanya, va haver una manifestació de capellans a la Via laietana de Barcelona, per reclamar: llibertat democràcia i bisbes catalans. Va ser una manifestació molt peculiar; en la qual molts capellans van rebre de valent i uns altres van ser empresonats. Jo encara estudiava al Seminari.

D'aquest fet en faig una pregunta: amb aquesta manifestació, demanant llibertat i democràcia els capellans varen fer política? Quan un eclesiàstic, en una homilia, parla de llibertat, de justícia i de defensa dels Drets Humans, fa política?

Abans de respondre aquestes preguntes i d'altres que es podrien formular, aclarim una qüestió: cal distingir entre defensar els drets Humans, que són vàlids per a tothom sense cap diferència i defensar les idees un partit polític, que a vegades són interessos, projectes o conveniències d'un col·lectiu determinat de la societat.

Així, doncs,, fer política(entès al peu de la lletra) es posar-se a un bàndol (o partit) de la societat i recolzar els ideals i els projectes que té aquest col·lectiu; els quals seran bons per a ells i poden ser no tan bons per uns altres partits. En aquest cas els capellans no poden fer política, perquè farien partidisme; cosa que és contrària al que són: són:"pastors" de tots els fidels, siguin del partit que siguin; i, com a persones públiques, no poden fer diferències atenent els uns i descuidant els altres. Cal respecte el pensament i els actes de tothom, mentre no siguin contraris als Drets Humans.

Hem parlar de fer política, ara parlem dels Drets Humans, que (com hem dit més amunt) són de tothom i per a tothom. Si això és així, parlar del drets humans és el mateix que parlar de la vida i de les persones en tots els seus aspectes; i, per tant, és lògic que d'una manera o altra aquests valors surtin a la predicació de l'Evangelí; perquè el que volia, i vol, Jesús és el bé total de la persona. Així, doncs, fer una manifestació a favor dels drets humans és manifestar-se a favor de tothom; i això no és fer política.

El problema sorgeix quan la defensa dels Drets Humans la fa només un, o varis, partits (per exemple) i la resta de col·lectius no són partidaris d'aquesta defensa, perquè la interpreten com un interès (o jugada) particular del partit. O al contrari, una part de la societat no creu que allò que reivindiquen aquells partits sigui concepte de Drets Humans. En aquest cas els opositors diuen que aquells no volen el Bé de tothom.

Responent la pregunta inicial, defensar els drets humans és obligació de tots (de l'Església inclosa) El problema està en saber discernir quan es defensa els Drets Humans i quan es busca només els interessos particulars, perversos i inhumans d'un partit (o partits).

Mn. Jaume Abril